

III Ogólnopolska Konferencja Pomoc dzieciom – ofiarom przestępstw

Warszawa, 27-28 listopada 2006

Komitety naukowy:

Maria Beisert
Barbara Fatyga
Teresa Jaśkiewicz-Obydzińska
Violetta Kwiatkowska-Darul
Irena Pospiszyl
Monika Sajkowska

Komitet organizacyjny:

Fundacja Dzieci Niczyje

Justyna Burczak
Katarzyna Fenik
Maria Keller-Hamela
Karolina Lewandowska
Ewa Sadowska
Monika Sajkowska
Łukasz Wojtasik

Ministerstwo Sprawiedliwości

Lidia Mazowiecka

Biuro Polityki Społecznej Urzędu m.st. Warszawy

Danuta Kuciewicz
Elżbieta Piechowiak-Modrzejewska

Patronat medialny

GAZETA PRAWNA
WYDAWANA OD 1990 R.
NAJWIĘKSZY DZIENNIK GOSPODARCZY

III Ogólnopolska Konferencja „Pomoc Dzieciom – Ofiarom Przestępstw”

27 listopad

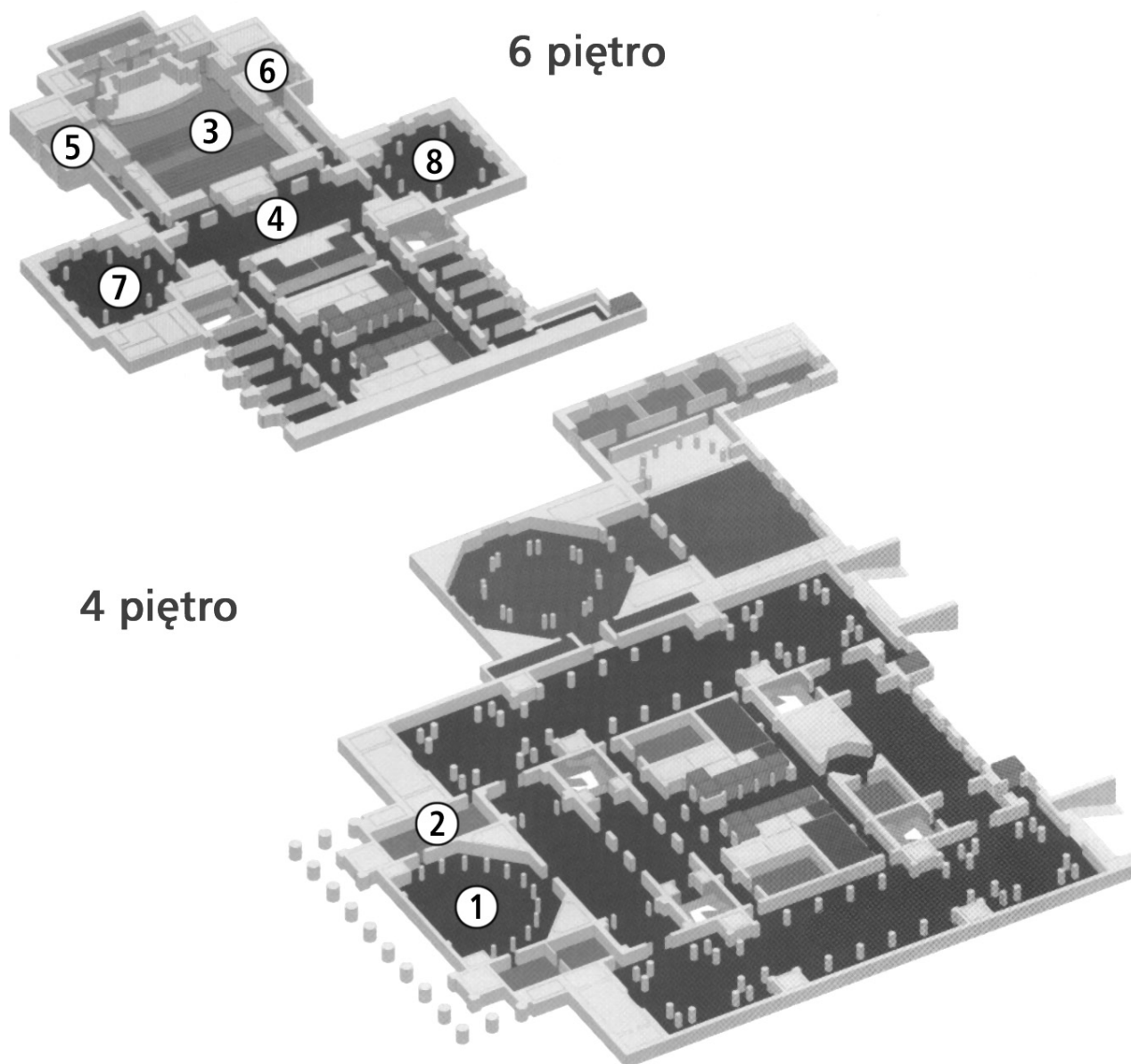
8.00-9.30	Rejestracja uczestników			
9.30-11.00	Sesja inauguracyjna – Sala Koncertowa Powitanie Prezydent m.st. Warszawy Minister Sprawiedliwości Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Prezes Fundacji Dzieci Niczyje Wykłady inauguracyjne <i>Dziecko seksualnie wykorzystane: od traumy ku ocaleniu</i> – prof. Maria Beisert <i>Profilaktyka wykorzystywania seksualnego dzieci – co udało nam się osiągnąć?</i> – Tink Palmer, Wlk. Brytania			
11.00-11.30	Przerwa na kawę			
11.30-13.00	Sesja plenarna – Sala Koncertowa System ochrony dzieci-ofiar przestępstw Prowadzi: Maria Keller-Hamela <i>Ochrona dzieci-świadków w Szkocji: doświadczenia i wyzwania</i> – Martin Henry, Szkocja <i>Budowa systemu wsparcia dla dzieci-ofiar przestępstw</i> – Bragi Guðbrandsson, Islandia <i>Stosowanie środków ochrony dziecka-ofiary przestępstwa w procesie karnym</i> – Paweł Dobosz			
13.00-14.00	Lunch			
14.00-15.45	Sesje równoległe			
	Sala Koncertowa	Sala Renesansowa	Sala Rudniewa	Sala A
	Prowadzi: Maria Keller-Hamela <i>Child House – centrum przyjaznych przesłuchań dzieci</i> – Bragi Guðbrandsson, Islandia	Pomoc prawna dzieciom-ofiarom przestępstw i ich rodzinom Prowadzi: Maciej Kujawski <i>Adwokat a ochrona dziecka</i> – Emilia Naumann <i>Rola prawnika w organizacji pozarządowej – subsydiarność i rzetelność</i> – Marcin Skiba <i>Terminy przedawnienia a ochrona praw pokrzywdzonych małoletnich ofiar</i> – dr Olga Sitarz <i>Procedura postępowania sądu rodzinnego w sytuacji powiadomienia o krzywdzeniu dziecka</i> – Alicja Prusinowska-Marek	Sesja kwartalnika „Dziecko krzywdzone” Zachowania seksualne dzieci Prowadzi: dr Monika Sajkowska <i>Zachowania seksualne dzieci: norma a zaburzenie</i> – prof. Maria Beisert <i>Młodzi sprawcy przemocy seksualnej wobec dzieci</i> – dr Wiesław Czernikiewicz	<i>Praca z wyobrażeniami w psychoterapii traumy</i> – Dorota Pieńkos Sala B <i>Praca z poczuciem winy u dziewcząt wykorzystywanych seksualnie</i> – Beata Pawlak-Jordan, Małgorzata Szulik
15.45-16.15	Przerwa na kawę			
16.15-18.00	Sesje równoległe			
	Sala Renesansowa	Sala Rudniewa	Sala Koncertowa	Sala A
	Krzywdzenie dzieci – problemy diagnostyczne Prowadzi: dr Irena Kornatowska <i>Ujawnianie doświadczenia wykorzystywania seksualnego przez dzieci</i> – Maria Keller-Hamela <i>Z perspektywy biegłego sądowego – przygotowanie ekspertyzy psychologicznej w przypadkach przestępstw wobec dzieci</i> – Alicja Budzyńska <i>Depresja matek dzieci wykorzystywanych seksualnie – wybrane aspekty</i> – dr Joanna Krzyżanowska-Zbucka	Sesja Instytutu Ekspertyz Sądowych Zagrożenie bezpieczeństwa dziecka w rodzinie Prowadzi: Teresa Jaśkiewicz-Obydzińska <i>Manipulowanie dzieckiem rozwodzących się rodziców a możliwości interwencji instytucjonalnej</i> – Małgorzata Kowanetz <i>Zagrożenie – diagnoza – pomoc. Ocena sytuacji dziecka w rodzinie dysfunkcyjnej a skuteczność oddziaływań</i> – Tomasz Rajtar <i>Zabójstwa dzieci.</i> – Ewa Wach	Komercyjne wykorzystywanie dzieci Prowadzi: Katarzyna Fenik <i>Problem handlu dziećmi</i> – Chris Beddoe, Wlk. Brytania <i>Prostytucja dziecięca w Polsce</i> – prof. Zbigniew Izdebski <i>Nastoletnie ofiary komercyjnego wykorzystywania seksualnego – interwencja kryzysowa w praktyce Fundacji La Strada</i> – Dominika Ambroziewicz, Irena Dawid-Olczyk	<i>Koalicja na rzecz przyjaznego przesłuchiwanie dzieci</i> – dr Monika Sajkowska, Jolanta Zmarzlik Sala B <i>Psychoanaliza wobec traumy incestu</i> – dr Katarzyna Walewska
18.00-19.00	Projekcja filmu „Bezprizorni” oraz spotkanie z reżyserką Natalią Koryncką-Gruz – Sala Koncertowa			

III Ogólnopolska Konferencja „Pomoc Dzieciom – Ofiarom Przestępstw”

28 listopad

9.00-10.45	Sesja plenarna – Sala Koncertowa Kary fizyczne wobec dzieci Prowadzi: prof. Irena Pospiszyl <i>Prawny zakaz stosowania kar fizycznych wobec dzieci – regulacje krajów europejskich</i> – prof. Violetta Konarska-Wrzosek <i>Postawy wobec bicia dzieci w krajach Europy Środkowo-Wschodniej</i> – dr Monika Sajkowska <i>Kampanie społeczne przeciw biciu dzieci w Polsce w latach 2000-2006</i> – Karolina Lewandowska			
10.45-11.15	Przerwa na kawę			
11.15-13.00	Sesje równoległe			
	Sala Rudniewa Prowadzi: Leszek Woźniak <i>Prawo a praktyka: doświadczenia przesłuchiwania dzieci według art. 185 a, b kpk – panel dyskusyjny</i> Paneliści: Alicja Budzyńska – psycholog, biegły sądowy, Maria Keller-Hamela – psycholog, Anna Marcinkowska – prokurator, Anna Wesołowska – sędzia.	Sala Koncertowa Prowadzi: Łukasz Wojtasik <i>Zapobieganie wykorzystywaniu seksualnemu dzieci – wspólna odpowiedzialność</i> – Tink Palmer, Wlk. Brytania	Sala Renesansowa Przemoc w szkole Prowadzi: Ewa Jarosz <i>Przemoc w szkole. Wyniki ogólnopolskich badań</i> – dr hab. Anna Giza-Poleszczuk <i>Kampania „Szkoła bez przemocy”</i> – Ewa Czerniewska	Sala A Prowadzi: Renata Kałucka <i>Mediacje w sprawach dziecka rozwodzących się rodziców</i> – Iwona Jaśkiewicz-Wyrębska, Jolanta Kaczorek <i>Konferencje sprawiedliwości naprawczej szansą dla dzieci-ofiar przemocy</i> – Robert Kaszczyszyn, Jerzy Książek Sala B <i>Trudności w diagnozie i terapii dzieci wykorzystywanych seksualnie</i> – Beata Ciejką, Mirosława Gorgol-Bujalska
13.00-14.00	Lunch			
14.00-15.30	Sesje równoległe			
	Sala Koncertowa Prowadzi: Julia Pietkiewicz <i>Pokonywanie trudności, doskonalenie metod – przesłuchanie dzieci-ofiar i świadków przestępstw</i> – Martin Henry, Szkocja	Sala Renesansowa Prowadzi: dr Monika Sajkowska <i>Kampanie społeczne na rzecz ochrony dzieci przed krzywdzeniem. Od globalnych do lokalnych działań edukacyjnych i informacyjnych.</i>	Sala Rudniewa Zagrożenia dzieci w Internecie – profilaktyka, diagnoza, pomoc Prowadzi: Marcin Sołodki <i>Eksperci czy ofiary? Jak dzieci i młodzież korzystają z Internetu</i> – Jan Zając <i>Strategie pedofilów – uwodzenie dzieci w Internecie</i> – Katarzyna Fenik <i>Skala zagrożeń dzieci w Internecie – doświadczenia dzieci a wyobrażenia rodziców</i> – Łukasz Wojtasik Programy na rzecz bezpiecznego Internetu: „Sieciaki.pl” – FDN Helpline – FDN dyżurnet.pl – NASK <i>Programy edukacyjne Fundacji Grupy TP</i> Partner sesji: Fundacja Grupy TP	Sala A <i>Praca z dzieckiem – ofiarą wykorzystywania seksualnego i jego rodziną</i> – Ryszard Izdebski, Wanda Szaszkiewicz, Bartosz Treger Sala B <i>Udział przedstawiciela społecznego i osoby towarzyszącej w procesie karnym i cywilnym</i> – Justyna Podlewska, Joanna Szczęśniak
15.30-16.00	Sesja zamykająca – Sala Koncertowa Ochrona dzieci przed przemocą i wykorzystywaniem – inicjatywy i programy 2007			

Plany sal konferencyjnych

Informacja o prowadzących

Ambroziewicz Dominika, absolwentka IPSiR UW, studiuje psychologię. Od 1996 roku jest związana z Fundacją „La Strada”, pracuje z ofiarami handlu ludźmi, specjalizuje się w reintegracji nieletnich i poradnictwie telefonicznym. Pracuje także z młodzieżą w ośrodku socjoterapii „Kąt”.

Beddoe Christine, dyrektor brytyjskiej organizacji ECPAT UK, stanowiącej część międzynarodowego ruchu ECPAT – End Child Prostitution, Child Pornography, and Trafficking of Children for Sexual Purposes (Skończmy z prostytucją dziecięcą, pornografią dziecięcą i handlem dziećmi w celach seksualnych). Od niemal czternastu lat prowadzi kampanię przeciwko seksualnemu wyzyskiwaniu dzieci i handlowi dziećmi. Pracowała w różnych częściach świata (między innymi, przez wiele lat, w Azji), prowadząc badania i szkolenia, a także doradzając rządów państw, instytucjom sektora prywatnego i organizacjom pozarządowym. W 2003 roku przyznano jej stypendium badawcze Churchilla. Jest antropologiem społecznym.

Beisert Maria, profesor UAM, dr hab., prawnik, psycholog i seksuolog kliniczny – pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Psychologii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Jej główne zainteresowania naukowe dotyczą obszaru psychologii zdrowia i psychologii klinicznej, a w szczególności problematyki kryzysów, rozwoju seksualnego człowieka, terapii sprawców i ofiar patologii seksualnej. Jest autorką i współautorką wielu prac z tego zakresu. Najważniejsze publikacje książkowe to: „Seks twojego dziecka”, „Rozwód. Proces radzenia sobie z kryzysem”, „Kazirodstwo. Rodzice w roli sprawców”. Kierownik Podyplomowego Studium Pomocy Psychologicznej w Dziedzinie Seksuologii, działającego przy Instytucie Psychologii UAM w Poznaniu. Prowadzi liczne szkolenia z zakresu diagnozy i terapii zaburzeń rozwoju seksualnego człowieka, przeznaczone dla psychologów praktyków. Zajmuje się także publicystyką i popularyzacją zagadnień psychologicznych w mediach. Wiceprezes Polskiego Towarzystwa Seksuologicznego. Biegły sądowy.

Budzyńska Alicja, psycholog, absolwentka Wydziału Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego. Pracuje w Rodzinnym Ośrodku Diagnostyczno-Konsultacyjnym nr 3 w Warszawie. Jest biegłym sądowym, od kilku lat współpracuje z Fundacją Dzieci Niczyje, m.in. współorganizuje spotkania Klubu Biegłego, uczestniczy w programie szkoleniowym Fundacji jako trener. Jest przewodniczącą Sekcji Psychologii Sądowej PTP, posiada rekomendacje PTP w zakresie diagnozy spraw rodzinnych i nieletnich oraz psychologicznej oceny zeznań świadków.

Ciejka Beata, pedagog-socjoterapeuta, pracuje klinicznie z dziećmi-ofiarami krzywdzenia oraz ich rodzinami. Prowadzi szkolenia z zakresu problematyki krzywdzenia dzieci.

Czemierowska Ewa, psycholog, trener Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, członek rady programowej kampanii dzienników regionalnych „Szkoła bez przemocy”. Dyrektor niepublicznej placówki doskonalenia nauczycieli przy Stowarzyszeniu Psychoprofilaktyki „Spójrz Inaczej” w Starachowicach. Od wielu lat prowadzi warsztaty i treningi psychologiczne, głównie w zakresie różnych form pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży oraz profilaktyki uzależnień i agresji. Jest współautorką programów zajęć wychowawczo-profilaktycznych dla dzieci i młodzieży „Spójrz Inaczej” i „Spójrz inaczej na agresję” oraz programów szkoleniowych dla nauczycieli przedшкоlnych Polskiej Fundacji Dzieci i Młodzieży i Fundacji Rozwoju Dzieci im. J. A. Komeńskiego w Warszawie.

Czernikiewicz Wiesław, dr nauk medycznych, specjalista seksuolog–ginekolog. Adiunkt II Kliniki Psychiatrycznej Akademii Medycznej w Warszawie. Konsultant wojewódzki w dziedzinie seksuologii dla Mazowsza. Wiceprezes Polskiego Towarzystwa Seksuologicznego

Dawid-Olczyk Irena, współzałożycielka Fundacji „La Strada” (obecnie: Fundacji przeciwko Handlowi Ludźmi i Nie-wolnictwu „La Strada”), menedżerka „Kampanii Wspierania Ofiar”, dyplomowany trener grupowy, edukator seksualny, filmoznawca, działaczka na rzecz praw człowieka.

Dobosz Paweł, prawnik. Od listopada 1999 r. asesor sądowy, a następnie sędzia Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa. Od 2003 r. przewodniczący XIV Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa.

Fenik Katarzyna, psychoterapeuta, pedagog specjalny, koordynator Centrum Dziecka i Rodziny Fundacji Dzieci Niczyje. Wieloletni współpracownik organizacji, zajmujących się pomocą ofiarom przemocy, m.in. Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”. Autorka programów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży w zakresie przeciwdziałania przemocy, profilaktyki uzależnień, bezpieczeństwa dzieci w Internecie. Współautorka kampanii na temat handlu dziećmi: „Dzieci nie są na sprzedaż”, zawodowo związana z Narodowym Punktem ds. dzieci cudzoziemskich i dzieci-ofiar handlu. Prowadzi szkolenia w zakresie problematyki dziecka krzywdzonego, dziecka – ofiary handlu. Ma w swoim dorobku wiele artykułów poświęconych pracy terapeutycznej z dziećmi krzywdzonymi.

Giza-Poleszczuk Anna doktor socjologii, pracownik Zakładu Psychologii Społecznej Instytutu Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Na Uniwersytecie pracuje od 1981 roku. W latach 1994–2005 pracowała w dziedzinie badań rynkowych, marketingu i komunikacji. Kierowała działem badań rynku w firmie Unilever, była doradcą Zarządu, a w ostatnim okresie pełniła funkcję Doradcy do spraw Komunikacji Marek. Bada pogranicza marketingu i życia społecznego, dążąc do wykorzysta-

nia w marketingu i badaniach rynkowych najnowszych teorii z zakresu psychologii społecznej i socjologii. Zajmuje się historią i współczesnością rodziny, pograniczami socjologii, ekonomii, demografii i psychologii społecznej. Ostatnio opublikowała książkę „Rodzina a system społeczny”. Za książkę „Przemiany więzi społecznych” (2004), napisaną wspólnie z Mirą Marody, otrzymała prestiżową nagrodę im. Jana Długosza. Aktualnie pełni funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego do spraw naukowych, a jej ambicją jest otwarcie Instytutu na świat zewnętrzny.

Gorgol-Bujalska Mirosława, magister profilaktyki społecznej i resocjalizacji, socjoterapeuta. Od 1997 roku związana z Fundacją Dzieci Niczyje. W Centrum Dziecka i Rodziny Fundacji Dzieci Niczyje zajmuje się pracą kliniczną z dziećmi doświadczającymi przemocy i ich rodzinami. Szkoli różne grupy profesjonalistów w zakresie problematyki dziecka krzywdzonego.

Gudbrandsson Bragi, socjolog, absolwent socjologii na Uniwersytecie Kent w Canterbury (Wielka Brytania). W latach 1982–1991 był dyrektorem lokalnych służb społecznych, w latach 1991–1995 – doradcą Ministra Spraw Socjalnych, obecnie zaś, od roku 1995, pełni funkcję Dyrektora Generalnego Rządowej Agencji ds. Ochrony Dzieci. Bragi Gudbrandsson jest współtwórcą wielu islandzkich aktów prawnych dotyczących pomocy społecznej i służb społecznych, między innymi Ustawy o Lokalnych Służbach Społecznych, Ustawy o Pomocy dla Niepełnosprawnych oraz Ustawy o Ochronie Dzieci. Uczestniczył również w wielu przedsięwzięciach międzynarodowych, między innymi był szefem projektu „Children at Risk”, realizowanego przez Radę Państw Morza Bałtyckiego oraz brał udział w licznych programach Rady Europy, dotyczących między innymi przestrzegania praw dzieci w instytucjach opiekuńczych, a także doskonalenia umiejętności rodzicielskich i promowania wychowania bez przemocy. Obecnie jest członkiem zespołu pracującego nad projektem konwencji, zapewniającej dzieciom ochronę przed wykorzystywaniem i wyzyskiwaniem seksualnym.

Henry Martin w 1974 r. ukończył studia na kierunku praca socjalna. Obecnie jest dyrektorem zarządzającym Biura Ochrony Dzieci na terenie Edynburga oraz hrabstw Lothian i Borders. Jest to interdyscyplinarna agencja finansowana przez policję, władze samorządowe i system opieki zdrowotnej, której celem jest zapewnienie taktycznego wsparcia wszystkim organizacjom, chroniącym najbardziej bezbronnych członków społeczności oraz dbałość o wysoki standard usług, związanych z ochroną dzieci. Wśród wielu form aktywności na rzecz ochrony dzieci, świadczy usługi doradcze i wygłasza gościnne wykłady w Szkockiej Akademii Policyjnej, jest członkiem kadry szkoleniowej Investigative Interviewing Training Clinic (ośrodka szkolącego profesjonalistów w prowadzeniu przesłuchań dochodzeniowych), działającego przy APSAC (Amerykańskim Profesjonalnym Stowarzyszeniu na Rzecz Walki z Krzywdzeniem Dzieci). Jest również przewodniczącym Zespołu ds. Zarządzania Ryzykiem przy Archidiecezji Katolickiej dla Saint Andrews i Edynburga, a także doradcą Jego Eminencji Kardynała Keitha Patricka O'Briena ds. Ochrony Dzieci. Uczestniczy w pracach wielu krajowych i rządowych grup roboczych ds. ochrony dzieci. Często jest zapraszany na gościnne wykłady w Szkocji, w Wielkiej Brytanii, w wielu krajach Europy i w Stanach Zjednoczonych. Obecnie pracuje nad książką „Communicating with Male Victims of Sexual Abuse” (Jak rozmawiać z chłopcami – ofiarami wykorzystywania seksualnego), która ukaże się w 2007 roku. Martin jest też zagorzałym kibicem klubu piłkarskiego Celtic Glasgow.

Izdebski Ryszard, pedagog i psycholog kliniczny, psychoterapeuta i terapeuta rodzin, kierownik Zespołu Leczenia Domowego Kliniki Psychiatrii Dzieci i Młodzieży Collegium Medicum UJ, dyrektor Krakowskiej Fundacji Rozwoju Psychoterapii oraz Krakowskiego Instytutu Psychoterapii Stowarzyszenia U Siemachy. Posiada certyfikat psychoterapeuty i superwizora Sekcji Naukowej Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego oraz certyfikat Polskiego Towarzystwa Balintowskiego. Prowadzi działalność terapeutyczną, superwizyjną oraz edukacyjną w zakresie profilaktyki zdrowia psychicznego (w tym uzależnień) oraz psychoterapię dzieci i młodzieży.

Izdebski Zbigniew, dr hab., profesor Uniwersytetu Zielonogórskiego. Kieruje Zakładem Poradnictwa Młodzieżowego i Edukacji Seksualnej oraz Poradnią Młodzieżową UZ. Pracuje również w Katedrze Biomedycznych Podstaw Rozwoju i Wychowania Uniwersytetu Warszawskiego i w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie. Kierownik Podyplomowego Studium Wychowania Seksualnego Uniwersytetu Warszawskiego. Pedagog, doradca rodzinny, seksuolog. Przewodniczący Stowarzyszenia do Walki z Prostytycją i Pornografią Dziecięcą PRO-ECPAT, Wiceprezes Polskiego Towarzystwa Naukowego AIDS, członek Polskiej Akademii Medycyny. Autor licznych krajowych i międzynarodowych projektów badawczych i publikacji.

Jaśkiewicz-Wyrębska Iwona, socjolog w zakresie stosowanych nauk społecznych, specjalność – problemy terapii i rozwiązywania konfliktów, problemy uzależnień. Od 1996 r. zajmuje się mediacją, brała udział w eksperymentalnym programie mediacji pomiędzy nieletnim sprawcą czynu karalnego a pokrzywdzonym, współtworzyła z Rzecznikiem Praw Dziecka i MEN eksperymentalny program z mediacji dla szkół pod nazwą „Rozwiązuję spory bez przemocy, czyli co wiem o sprawiedliwości naprawczej”. Doradca ds. rozwiązywania konfliktów, trener, członek Polskiego Centrum Mediacji i Stowarzyszenia Mediatorów Rodzinnych. Obecnie zajmuje się pracą w samorządzie, prowadzi mediacje i szkolenia z zakresu mediacji.

Jaśkiewicz-Obydińska Teresa, psycholog, biegły sądowy, kierownik Zakładu Psychologii Sądowej Instytutu Ekspertyz Sądowych w Krakowie. Wykładowca Centrum Edukacyjnego Nauk Sądowych, organizującego szkolenia m.in. z zakresu psychologii sądowej. Wiceprzewodnicząca Sekcji Psychologii Sądowej Polskiego Towarzystwa Psychologicznego. Autorka i współautorka kilkudziesięciu publikacji z zakresu psychologii sądowej oraz artykułów dotyczących problematyki zeznań ofiar wykorzystywania seksualnego

Kaczorek Jolanta, mgr socjologii w zakresie stosowanych nauk społecznych, specjalista Problemów terapii i rozwiązywania konfliktów. Doradca zawodowy ds. rozwiązywania konfliktów II stopnia. Członek-założyciel i trener Polskiego Centrum Mediacji. Prowadzi szkolenia z zakresu mediacji według autorskiego programu. Mediator, wpisany na listę mediatorów Prezesów Sądu Apelacyjnego, Okręgowego i Gospodarczego. Prowadzi mediacje rodzinne, społeczne, w procesach karnych i in. Członek Zespołu Badawczego PAN, badającego efekty eksperymentalnego programu mediacji pomiędzy pokrzywdzonym a nieletnim sprawcą czynu karalnego. Współautor Pierwszego Ogólnopolskiego Konkursu „Rozwiązuję spory bez przemocy czyli co wiem o sprawiedliwości naprawczej w Polsce”. W trakcie reformy szkolnictwa brała udział w projekcie mediacyjnym pomiędzy MENiS a społecznościami lokalnymi. Uczestniczyła także w mediacjach pomiędzy władzami samorządowymi a społecznością lokalną.

Kaszczyszyn Robert, absolwent Uniwersytetu Wrocławskiego. Posiada specjalizację I stopnia w zakresie pracy opiekuńczej i resocjalizacyjnej. Od ponad 16 lat pracuje zawodowo z młodzieżą. Posiada niemieckie certyfikaty: doradcy do spraw rozwiązywania konfliktów oraz trenera-szkoleniowca w zakresie mediacji. Ukończył kurs mediacji w Londynie. Jest członkiem Zarządu Głównego Polskiego Centrum Mediacji. Prowadził ogólnopolskie i międzynarodowe szkolenia w zakresie mediacji. Członek grupy koordynującej pilotażowy program Ministerstwa Sprawiedliwości i Polskiego Centrum Mediacji „Mediacja jako forma sprawiedliwości naprawczej”. Jest doświadczonym mediatorem, przeprowadził ponad 1000 mediacji. Jest członkiem grupy szkolącej realizatorów programu, prowadzonego przez Polskie Centrum Mediacji i Ministerstwo Sprawiedliwości, „Bezpieczny powrót do domu”, skierowanego do młodzieży opuszczającej placówki resocjalizacyjne. Posiada doświadczenie w zakresie facylitacji i prowadzenia konferencji naprawczych.

Keller-Hamela Maria, psycholog, dyrektor ds. współpracy zagranicznej Fundacji Dzieci Niczyje. Pracuje w Fundacji od 1996 roku. Zastępca redaktora naczelnego kwartalnika „Dziecko Krzywdzone. Teoria, badania, praktyka”. Koordynator programu „Dzieciństwo bez krzywdzenia – ku lepszemu systemowi ochrony dzieci w Europie Środkowo-Wschodniej”. Ekspert Międzynarodowego Stowarzyszenia na rzecz Przeciwdziałania Krzywdzeniu i Zaniedbywaniu Dzieci (ISPCAN).

Konarska-Wrzosek Violetta, profesor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, pracownik Katedry Prawa Karnego i Kryminologii. Specjalizuje się m.in. w prawno-karnej ochronie dziecka oraz w problematyce postępowania z nieletnimi, wchodzącymi w konflikt z prawem lub wykazującymi inne przejawy demoralizacji. Prof. V. Konarska-Wrzosek jest autorką książek, m.in. „Ochrona dziecka w polskim prawie karnym” (Toruń 1999) – zaktualizowanej i skróconej wersji rozprawy doktorskiej, nagrodzonej w ogólnopolskim konkursie na najlepsze prace habilitacyjne i doktorskie (1988). Prof. Konarska-Wrzosek jest aktywnym członkiem Towarzystwa Naukowego Prawa Karnego, Polskiego Towarzystwa Kryminologicznego im. prof. St. Batawii oraz Polskiej Sekcji Międzynarodowego Stowarzyszenia Prawa Karnego. Jest także członkiem komitetów redakcyjnych kilku prawniczych czasopism naukowych.

Kowanetz Małgorzata, psycholog, biegły sądowy Instytutu Ekspertyz Sądowych w Krakowie. Posiada rekomendacje PTP w zakresie spraw nieletnich i rodziny, oceny zeznań świadków, typowania sprawców, spraw cywilnych (kwestionowania ważności oświadczenia woli). W tym zakresie prowadzi też szkolenia dla pracowników wymiaru sprawiedliwości i psychologów.

Krzyżanowska-Zbucka Joanna, lekarz psychiatra, pracuje w Instytucie Psychiatrii i Neurologii w Warszawie, gdzie zajmuje się psychoedukacją i wczesną rehabilitacją psychoz. Jest również pracownikiem Ośrodka Zdrowia Psychicznego i Problemów Rodzinnych NZOZ „Synapsis”, ponadto konsultuje w organizacjach, udzielających pomocy ofiarom przemocy: Fundacji Dzieci Niczyje, Ośrodku dla kobiet – ofiar przemocy w rodzinie „Dom”, Niebieskiej Linii.

Książek Jerzy, wiceprezes Polskiego Centrum Mediacji, doradca ds. rozwiązywania konfliktów, szkoleniowiec, opiekun mediatorów–stażystów. Jest jednym z najbardziej doświadczonych mediatorów, facylitatorów i prowadzących konferencje sprawiedliwości naprawczej (ponad 1000 mediacji kierowanych przez sądy, organizacje społeczne i rodziców, ze szczególnym uwzględnieniem mediacji związanych z młodzieżą). Posiada niemieckie dyplomy i certyfikaty potwierdzające kwalifikacje zawodowe. Koordynuje programy dotyczące sprawiedliwości naprawczej. Na co dzień pracuje jako wychowawca w Schronisku dla Nieletnich i Zakładzie Poprawczym w Warszawie Falenicy.

Lewandowska Karolina, koordynator programów badawczych, edukacyjnych i profilaktycznych Fundacji Dzieci Niczyje, m.in. badań skali wiktylizacji wychowanków domów dziecka; wschodnioeuropejskich badań postaw nauczycieli wobec krzywdzenia dzieci; programu profilaktycznego Croga Polska. Od trzech lat koordynuje prace komitetu organizacyjnego ogólnopolskich konferencji „Pomoc dzieciom-ofiarom przestępstw”. Koordynator kampanii „Zobacz – Usłysz – Powiedz”. Autorka artykułów, dotyczących profilaktyki wykorzystywania seksualnego dzieci.

Marcinkowska Anna, prawnik. Odbierała aplikację w Prokuraturze Rejonowej dla Warszawy Mokotowa. Obecnie pełni funkcję I Zastępcy Prokuratora Rejonowego dla dzielnicy Warszawy-Mokotów.

Emilia Naumann, adwokat. Prowadzi sprawy cywilne, rodzinne, karne, dotyczące molestowania seksualnego dzieci, przemocy w rodzinie, opieki nad dziećmi i in. Od kilku lat współpracuje z Fundacją Dzieci Niczyje. Współautorka publikacji „Dziecko pod parasolem prawa”.

Palmer Tink jest dyrektorem organizacji Stop it Now UK & Ireland. Od 1973 roku zajmuje się pracą socjalną. Kwalifikacje zawodowe uzyskała w 1975 roku. Od trzydziestu trzech lat pracuje z dziećmi i ich rodzinami. Od dwudziestu lat specjalizuje się w tematyce wykorzystywania seksualnego dzieci; jest doświadczonym klinicystą, biegłym sądowym, menedżerem, autorką rozwiązań politycznych i strategiem. Opublikowała liczne prace na temat problemu wykorzystywania seksualnego dzieci, również wykorzystywania za pośrednictwem nowych technologii. Jest członkinią kilku komisji rządowych i zespołów zadaniowych. Pełni funkcję członka Rady Fundacji Internet Watch i prezesa zarządu organizacji ECPAT, jest także członkinią Grupy Zadaniowej ds. Bezpieczeństwa w Internecie oraz Grupy Sterującej na Rzecz Pomocy Świadkom Szczególnie Bezbronny i Zastraszonym, m.in. Dzieciom, przy brytyjskim Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Pawlak-Jordan Beata, psycholog, certyfikowany seksuolog kliniczny, superwizor Polskiego Towarzystwa Seksuologicznego. Pracuje w Centrum Pomocy Dzieciom „Mazowiecka” Fundacji Dzieci Niczyje. Zajmuje się diagnozą i terapią dzieci krzywdzonych, opiniuje dla potrzeb sądu. Szkoli różne grupy profesjonalistów w zakresie psychologii i seksuologii.

Pieńkos Dorota, psycholog, psychoterapeuta poznawczo-behawioralny. Pracuje w Szpitalu Specjalistycznym MSWiA w Otwocku oraz w Centrum Terapii Poznawczo-Behawioralnej. Szczególnie interesuje się psychosomatyką, zaburzeniami lękowymi oraz zaburzeniami odżywiania. Prowadzi terapię indywidualną, grupową, warsztaty dla terapeutów.

Podlewska Justyna, prawnik. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW. Od siedmiu lat udziela pomocy prawnej klientom Fundacji Dzieci Niczyje. Od dwóch lat udziela porad prawnych w Punkcie Informacyjno-Konsultacyjnym dla dzielnicy Ursynów. Specjalizuje się w prawnej ochronie ofiar przestępstw oraz prawie rodzinnym. Współkoordynuje programy prawne Fundacji Dzieci Niczyje – „Udział przedstawiciela społecznego w procesie sądowym” oraz „Opiekun dziecka-ofiary przestępstwa”.

Prusinowska-Marek Alina, magister profilaktyki i resocjalizacji Uniwersytetu Warszawskiego, kurator, specjalista ds. rodzinnych w V ZKSS Sądu Rejonowego Warszawa-Mokotów, członek Porozumienia „Niebieska Linia”.

Tomasz Rajtar, psycholog, pedagog, biegły Instytutu Ekspertyz Sądowych. Wykładowca działającego przy Instytucie Centrum Edukacyjnego Nauk Sądowych. Prowadzi szkolenia dla pracowników wymiaru sprawiedliwości i pracowników RODK. Specjalizuje się w zagadnieniach dotyczących niedostosowania społecznego nieletnich.

Sajkowska Monika, socjolog, adiunkt w Instytucie Stosowanych Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego. Dyrektor Fundacji Dzieci Niczyje. Autorka i współautorka badań na temat skali problemu krzywdzenia dzieci w Polsce, postaw społecznych wobec problemu oraz medialnego obrazu problemu krzywdzenia dzieci. Autorka publikacji naukowych i popularnonaukowych dotyczących problemu krzywdzenia dzieci. Redaktor naczelny kwartalnika „Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka”, wydawanego przez Fundację Dzieci Niczyje.

Sitarz Olga, dr nauk prawnych, adiunkt w Katedrze Prawa Karnego i Kryminologii Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Autorka publikacji, m.in. książki „Ochrona praw dziecka w polskim prawie karnym na tle postanowień Konwencji o prawach dziecka” (Katowice 2004). Prowadzi działalność naukową i dydaktyczną, pełni funkcję opiekuna naukowego Studenckiej Poradni Prawnej Uniwersytetu Śląskiego, jest mediatorem w sprawach karnych i nieletnich w Ośrodku Mediacji przy Uniwersytecie Śląskim.

Skiba Marcin, prawnik, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, aplikacja sądowa w Sądzie Okręgowym w Warszawie. Pracuje w organizacjach pozarządowych, gdzie udziela pomocy prawnej w zakresie prawa cywilnego, rodzinnego, pracy oraz prawa karnego. Prowadzi wykłady i szkolenia z zakresu prawa cywilnego i prawa pracy.

Szaszkiewicz Wanda, psycholog kliniczny, psychoterapeuta i terapeuta rodzin. Posiada certyfikat psychoterapeuty i superwizora Sekcji Naukowej Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego oraz licencję psychoterapeuty Sekcji Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, a także certyfikat psychologa orzecznika w sprawach dotyczących oceny stopnia niepełnosprawności. Pracuje w Zespole Leczenia Domowego Kliniki Psychiatrii Dzieci i Młodzieży CMUJ. Kieruje Centrum Psychoterapii w Krakowie, gdzie zajmuje się terapią indywidualną, małżeńską oraz rodzinną. Jest superwizorem Krakowskiego Instytutu Psychoterapii Stowarzyszenia U Siemachy. Prowadzi działalność edukacyjną z dziedziny psychologii i psychoterapii.

Szczeńiak Joanna, prawnik, absolwentka Wydziału Prawa KUL, aplikant Prokuratury Okręgowej Warszawa Praga, konsultant prawny w Ośrodku „Dom” dla Ofiar Przemocy w Rodzinie oraz w Punkcie Informacyjno – Konsultacyjnym Dzielnicy Warszawa Bielany. Od marca 2005 r. prawnik w Ogólnopolskim Pogotowiu dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”. Współkoordynator programu „Udział przedstawiciela społecznego w procesie sądowym” w Fundacji Dzieci Niczyje.

Szulik Małgorzata, psycholog, trener Polskiego Towarzystwa Psychologicznego. Pracuje w Centrum Pomocy Dzieciom „Mazowiecka” Fundacji Dzieci Niczyje. Zajmuje się diagnozą i terapią dzieci, młodzieży i dorosłych, wydaje opinie psychologiczno-sądowe, prowadzi szkolenia z zakresu problematyki dziecka krzywdzonego.

Treger Bartosz, psycholog, ukończył całonocne szkolenie psychoterapeutyczne w Polskim Towarzystwie Psychiatrycznym i rozpoczął specjalizację z psychologii klinicznej. Asystent – nauczyciel akademicki w Zespole Hospitalizacji Domowej Kliniki Psychiatrii Dzieci i Młodzieży Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego, terapeuta rodzinny i indywidualny.

Wach Ewa, psycholog, od kilkunastu lat pracuje w Instytucie Ekspertyz Sądowych w Krakowie jako biegły. Między innymi specjalizuje się w opracowywaniu ekspertyz w sprawach wykorzystywania seksualnego małoletnich. Prowadzi szkolenia z tego zakresu dla pracowników wymiaru sprawiedliwości (prokuratorów, sędziów, psychologów i pedagogów). Posiada rekomendacje PTP w zakresie problematyki związanej z procesem karnym i cywilnym (ocena zeznań świadków małoletnich i dorosłych, sprawców przestępstw, nieletnich i rodziny, typowanie sprawców).

Walewska Katarzyna, dr psychologii, od przeszło trzydziestu lat psychoterapeuta i psychoanalityk, adiunkt Wydziału Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego, założyciel i prezes Instytutu Psychoanalizy i Psychoterapii (1990), redaktor naczelny pisma „Dialogi”. Łączy praktykę kliniczną i superwizję pracy z pacjentami głęboko zaburzonymi. Kierownik Ambulatorium Psychoanalitycznego IPP. Zajmuje się nowymi zjawiskami w psychopatologii, np. skutkami traumy kazirodztwa. Analityk szkoleniowy Polskiego i Paryskiego Towarzystwa Psychoanalitycznego, superwizor SN PTP, PTP, PTPPA. Autorka wielu prac łączących doświadczenia kliniczne z teorią psychoanalityczną.

Wesołowska Anna, sędzia Sądu Okręgowego w Łodzi (IV Wydział Karny). Inicjatorka prowadzenia wybranych rozpraw sądowych z udziałem uczniów szkół ponadgimnazjalnych w ramach edukacji prawnej. Autorka podręcznika dla nauczycieli i uczniów, poruszającego problematykę przemocy w rodzinie, przestępstw na tle seksualnym, narkomanii i innych patologii. Pilotowała utworzenie pokoju przesłuchań dla dzieci w Łodzi.

Wojtasik Łukasz, absolwent Instytutu Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji Uniwersytetu Warszawskiego. Od 1997 roku związany zawodowo z Fundacją Dzieci Niczyje. Autor badań dotyczących zachowań dzieci w Internecie (2002, 2004). Inicjator i koordynator kampanii społecznej „Dziecko w Sieci” (2003-2006). Współautor wydawnictwa Rady Europy „Protecting children against corporal punishment – Awareness-raising campaigns” i innych publikacji z zakresu kampanii społecznych i problematyki wykorzystywania seksualnego dzieci w Internecie. W latach 2005-2006 narodowy koordynator programu Komisji Europejskiej „Safer Internet Action Plan. Obecnie koordynator Akademii Bezpiecznego Internetu – programu Fundacji Dzieci Niczyje, realizującego kompleksowe działania na rzecz bezpieczeństwa dzieci w Internecie.

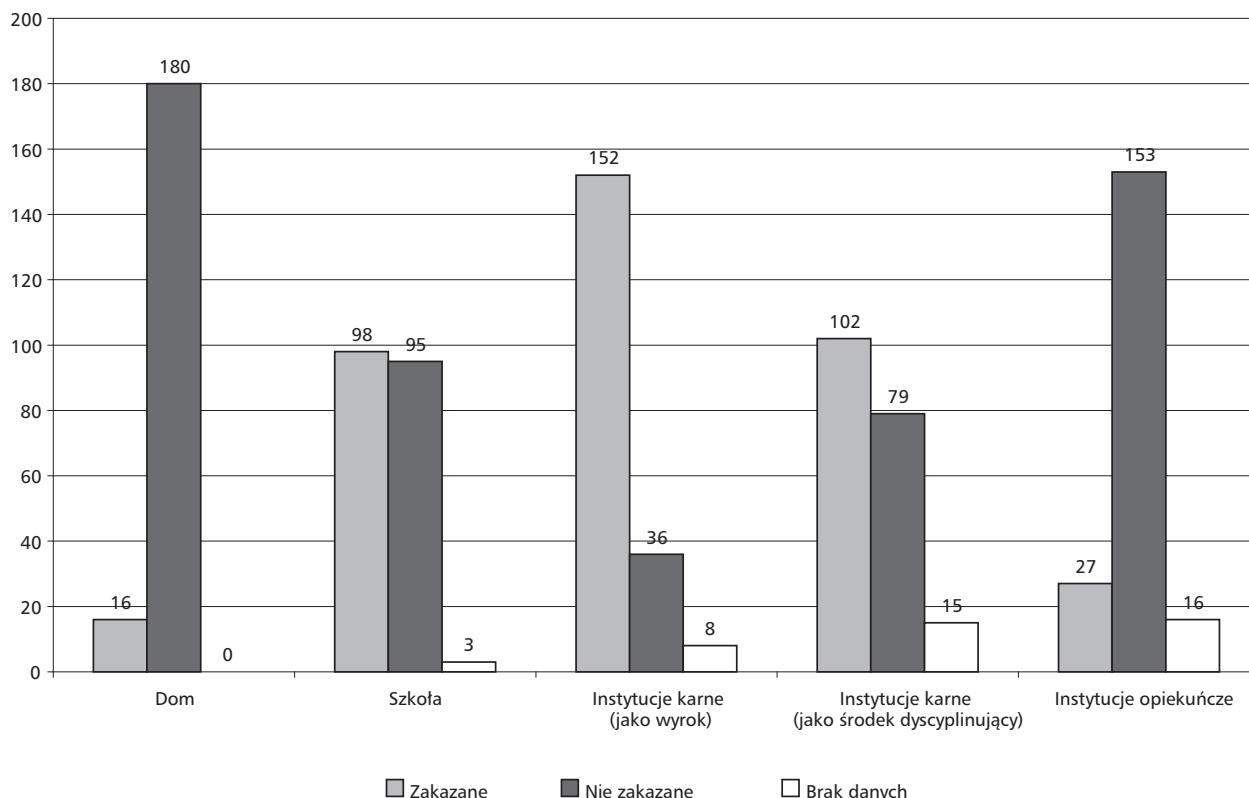
Zajac Jan M., psycholog społeczny i ekonomista. Doktorant na Wydziale Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego i asystent w Instytucie Studiów Społecznych UW. Absolwent Szkoły Głównej Handlowej (2003) i Wydziału Psychologii UW (2004) oraz międzynarodowego programu CEMS Master in International Management (2004). Jego zainteresowania naukowe dotyczą przede wszystkim psychospołecznych aspektów technologii informacyjnych i komunikacyjnych, a także analizy sieci społecznych, psychologii społecznej i politycznej oraz nauk o organizacji i zarządzaniu. Organizator Ogólnopolskich Konferencji Naukowych SAI – Społeczne Aspekty Internetu.

Zmarzlik Jolanta, magister profilaktyki społecznej i resocjalizacji. Koordynator Centrum Pomocy Dzieciom „Mazowiecka” Fundacji Dzieci Niczyje. Zajmuje się diagnozą i terapią dzieci, młodzieży i dorosłych, wydaje opinie psychologiczno-sądowe, prowadzi szkolenia w zakresie problematyki dziecka krzywdzonego. Jest wykładowcą w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie.

Kary fizyczne wobec dzieci

Zapraszamy na sesję plenarną *Kary fizyczne wobec dzieci*, która odbędzie się 28 listopada (wtorek), w godzinach 9.00-10.45. Prof. Violetta Konarska-Wrzosek przedstawi prawny status stosowania kar fizycznych wobec dzieci w Polsce i innych krajach europejskich. Zaprezentowane zostaną wyniki badań nt. przyzwolenia na stosowanie kar fizycznych w siedmiu krajach Europy Środkowo-Wschodniej (dr Monika Sajkowska) oraz przeprowadzone, aktualnie realizowane i planowane polskie kampanie społeczne przeciw biciu dzieci (Karolina Lewandowska).

Liczba krajów, w których obowiązuje prawny zakaz stosowania kar fizycznych wobec dzieci

Wynik analizy regulacji prawnych w 196 krajach, które ratyfikowały Konwencję o prawach dziecka, plus Palestyna, Somalia, Taiwan, USA. Global Initiative to End All Corporal Punishment of Children. Report 2006

Status prawny stosowania kar fizycznych wobec dzieci w krajach członkowskich Rady Europy

Kraj	Jednoznaczny zakaz kar fizycznych (rok wejścia w życie)	Niezgodne z prawem w domu	Niezgodne z prawem w szkole	Niezgodne z prawem w instytucjach systemu karnego	Niezgodne z prawem w instytucjach opiekuńczych
Albania	NIE	NIE	TAK	TAK	NIE
Andora	NIE	NIE	TAK	TAK	TAK
Armenia	NIE	NIE*	TAK	TAK	NIE*
Austria	TAK (1989)	TAK	TAK	TAK	TAK
Azerejdżan	NIE	NIE	TAK	TAK	NIE
Belgia	NIE*	NIE*	TAK	TAK	TAK
Bośnia i Hercegowina	NIE	NIE	TAK	TAK	NIE*

Bułgaria	TAK (2000)	TAK*	TAK	TAK	TAK
Chorwacja	TAK (1999)	TAK	TAK	TAK	TAK
Cypr	TAK (1994)	TAK	TAK	TAK	TAK
Czechy	NIE	NIE*	TAK	TAK	TAK
Dania	TAK (1997)	TAK	TAK	TAK	TAK
Estonia	NIE	NIE*	TAK	TAK	TAK
Finlandia	TAK (1984)	TAK	TAK	TAK	TAK
Francja	NIE	NIE	TAK*	TAK	NIE*
Grecja	NIE	NIE	TAK	TAK	NIE*
Gruzja	NIE	NIE*	TAK	TAK	TAK
Hiszpania	NIE	NIE	TAK	TAK	TAK
Holandia	NIE	NIE*	TAK	TAK	CZĘŚCIOWO*
Irlandia	NIE	NIE*	TAK	TAK	TAK
Islandia	TAK (2003)	TAK	TAK	TAK	TAK
Liechtenstein	NIE	NIE	TAK	TAK	TAK
Litwa	NIE	NIE	TAK	TAK	TAK
Luksemburg	NIE	NIE	TAK	TAK	NIE
Łotwa	TAK (1998)	TAK	TAK	TAK	TAK
Malta	NIE	NIE	TAK	TAK	NIE*
Mołdawia	NIE	NIE	TAK	TAK	NIE
Niemcy	TAK (2000)	TAK	TAK	TAK	TAK
Norwegia	TAK (1987)	TAK	TAK	TAK	TAK
Polska	NIE*	NIE*	TAK	TAK	TAK
Portugalia	NIE	NIE*	TAK	TAK	TAK
Rosja	NIE	NIE	TAK	TAK	NIE
Rumunia	NIE	NIE	TAK	TAK	TAK
San Marino	NIE	NIE	TAK	TAK	NIE*
Serbia i Czarnogóra	NIE	NIE	TAK	TAK	NIE
Słowacja	NIE*	NIE*	TAK	TAK	TAK
Słowenia	NIE	NIE	TAK	TAK	CZĘŚCIOWO*
Szwajcaria	NIE	NIE*	TAK	TAK	TAK
Szwecja	TAK (1979)	TAK	TAK	TAK	TAK
Węgry	NIE	NIE	TAK	TAK	TAK
Włochy	NIE	TAK*	TAK	TAK	TAK
Rep. Macedonii	NIE	NIE*	TAK	TAK	TAK
Turcja	NIE	NIE	TAK	TAK	NIE*
Ukraina	TAK (2004)	TAK	TAK	TAK	brak danych
Wlk. Brytania	NIE	NIE	TAK	TAK	CZĘŚCIOWO*

W przypadkach oznaczonych gwiazdką status prawny kar fizycznych nie jest jednoznaczny. Na ogół komentarz do tych sytuacji dotyczy istnienia zakazu prawnego jedynie ciężkich form przemocy wobec dzieci. Pełną charakterystykę wszystkich zaznaczonych przypadków można znaleźć na stronie www.endcorporalpunishment.org lub w kwartalniku „Dziecko krzywdzone. Teoria. Badania. Praktyka” nr 15 z 2006 r., Problem krzywdzenia dzieci w Europie Środkowo-Wschodniej.

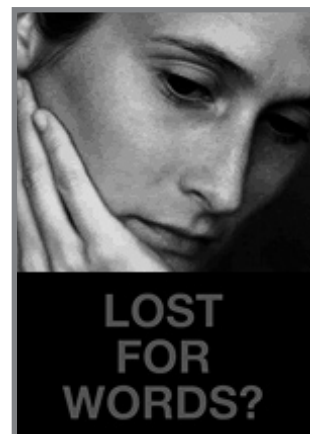
STOP IT NOW!

Zapraszamy na sesję Zapobieganie wykorzystywaniu seksualnemu dzieci – wspólna odpowiedzialność, która odbędzie się 28 listopada (wtorek) w godzinach 11.15-13.00. Wykład wygłosi Tink Palmer – dyrektorka programu Stop it Now!

Celem większości realizowanych programów z zakresu profilaktyki wykorzystywania seksualnego dzieci jest edukacja i informacja rodziców i dzieci, jak unikać zagrożeń. Coraz częściej jednak zwraca się uwagę na poważną lukę w systemie profilaktyki, jaką jest brak działań adresowanych do sprawców i potencjalnych sprawców wykorzystywania seksualnego dzieci.

Przykładem takich działań jest program STOP it NOW!. W ramach programu prowadzona jest między innymi kampania społeczna, w ramach której opinia publiczna informowana jest, jakie działania można podjąć, jeśli ma się podejrzenia, że ktoś może wykorzystywać seksualnie dzieci. Autorzy kampanii zwracają uwagę, że każdy sprawca jest czymś dzieckiem, kuzynem, sąsiadem, współpracownikiem, czy też partnerem, i to właśnie te osoby, mogą nie tylko uchronić jakieś dziecko przed krzywdą, ale także pomóc sprawcy zmienić jego zachowania.

Program STOP it NOW! skierowany jest do następujących grup:

- dorosłych, którzy dopuścili się wykorzystywania seksualnego dzieci, a także do tych, którzy, myślą o wykorzystaniu seksualnym dziecka. Celem programu jest pomoc w uświadomieniu im, że ich zachowania są krzywdzące i pokazanie drogi do zmiany tych zachowań.
- rodziny i przyjaciół sprawców wykorzystujących seksualnie dzieci, aby pomóc im rozpoznać krzywdzące zachowania i dostarczyć informacji, jakie działania należy podjąć, aby uchronić dziecko i pomóc sprawcy zmienić postępowanie.
- rodziców dzieci i młodych ludzi, którzy przejawiają niepokojące zachowania seksualne, aby dostarczyć im informacji o sygnałach ostrzegawczych i pomóc uzyskać porady, jakie działania należy podjąć, aby pomóc dziecku.

Powyższe cele realizowane są poprzez prowadzenie telefonu zaufania dla sprawców lub potencjalnych sprawców wykorzystywania seksualnego dzieci oraz dla osób, które mają podejrzenia, że ktoś z ich bliskich lub znajomych może molestować seksualnie dzieci. Sprawcy, oraz potencjalni sprawcy molestujący dzieci mogą skorzystać z porad i pomocy terapeutycznej.

W ramach programu Stop it Now! wydano wiele publikacji dotyczących profilaktyki wykorzystywania seksualnego dzieci, prowadzone są szkolenia na temat pracy z ofiarami i sprawcami molestowania seksualnego dzieci. W ramach kampanii Stop it Now! dystrybuowane są ulotki, plakaty z informacją, gdzie sprawcy mogą uzyskać pomoc i wsparcie w zmianie swoich zachowań.

Przykładem działań, których celem jest zmiana zachowań sprawców jest portal internetowy www.croga.org. Osoby, które korzystają z pornografii dziecięcej w Internecie mogą uzyskać tu informacje i pomoc w zmianie swoich zachowań. Na stronie dostępne są testy i ćwiczenia, mające ułatwić zmianę sposobu korzystania z Internetu, tak, by powstrzymać się od zachowań przestępczych. Portal dostępny jest w językach: polskim, angielskim, hiszpański i włoskim.

Zespół Stop it Now! walczy, aby przerwać milczenie na temat wykorzystywania seksualnego dzieci i chce uświadomić dorosłym, że z problemem tym można skutecznie walczyć dopiero, gdy uświadomimy sobie, że jest to problem wszystkich, nie tylko ofiar i ich rodzin.

www.stopitnow.org.uk

Zapraszamy na prezentację kampanii, która będzie miała miejsce podczas sesji *Kampanie społeczne na rzecz ochrony dzieci przed krzywdzeniem. Od globalnych do lokalnych działań edukacyjnych i informacyjnych* – 28 listopada w godz. 14.00-15.30 w Sali Renesansowej.

I etap kampanii: „Nigdy nie wiadomo, kto jest po drugiej stronie”.

Na przełomie 2002/2003 roku Fundacja Dzieci Niczyje przeprowadziła pierwsze w Polsce badania dotyczące ryzykownych zachowań dzieci w Internecie. Okazało się, że niemal wszyscy młodzi internauci korzystają z serwisów komunikacyjnych i zdecydowana większość z nich (78%) otrzymuje od obcych propozycje spotkań w rzeczywistym świecie. Co czwarty z respondentów deklarował, że co najmniej raz z takiej propozycji skorzystał. Badania pokazały również, że dzieci nie respektują podstawowych zasad bezpieczeństwa w kontaktach *online*. W lutym 2004 r. pod hasłem „Nigdy nie wiadomo, kto jest po drugiej stronie” Fundacja Dzieci Niczyje rozpoczęła realizację ogólnopolskiej kampanii społecznej „Dziecko w Sieci”.

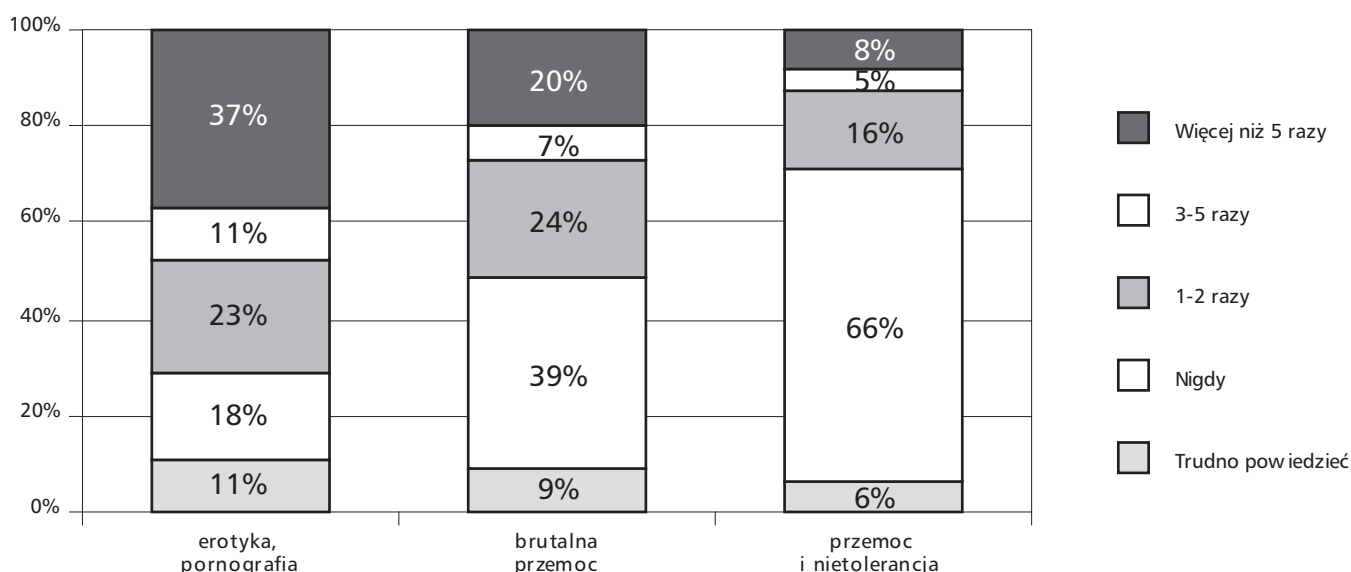
II etap kampanii: „Internet to okno na świat. Cały świat”

Od stycznia 2005 r. kampania „Dziecko w Sieci” jest realizowana przez Fundację Dzieci Niczyje oraz NASK w ramach programu Komisji Europejskiej Safer Internet Action Plan. Od 26 września 2006 r. trwa drugi etap kampanii medialnej, poświęcony głównie problemowi niebezpiecznych treści w Internecie.

Z badań zrealizowanych we wrześniu 2006 r. przez FDN oraz agencję Gemius wynika, że w ciągu ostatniego roku z pornografią w Internecie zetknęło się ponad 70% dzieci. Co trzecie dziecko deklarowało częsty (powyżej 5 razy) kontakt z takimi materiałami. Ponad 60% dzieci ogląda w Internecie sceny brutalnej przemocy, a co trzecie dziecko co najmniej raz miało kontakt z materiałami rasistowskimi lub ksenofobicznymi.

Kontakty z niebezpiecznymi treściami (N=2559)

Celem kampanii, realizowanej pod hasłem „Internet to okno na świat. Cały świat”, jest zwrócenie uwagi na problem zagrożeń istniejących w Sieci oraz na to, że dziecko uczące się lub bawiące przy użyciu komputera z dostępem do Internetu potrzebuje opieki.

Przekazy medialne kampanii kierowane do dzieci mają na celu przypomnienie najmłodszym internautom o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu. Przekazy medialne z hasłem „Na niebezpieczne pytania udzielaj bezpiecznych odpowiedzi” (reklama telewizyjna, prasowa i internetowa) odsyłają dzieci na stronę internetową www.sieciaki.pl, na której znajdują się propozycje bezpiecznych odpowiedzi na pytania, które mogą być zagrażające dla dziecka w czasie rozmów z nieznajomymi on-line.

Przekazy reklamowe drugiego etapu kampanii „Dziecko w Sieci” zostały przygotowane na zasadach non-profit przez agencję reklamową McCann Ericsson.

Kampania

Zapraszamy na prezentację kampanii, która będzie miała miejsce podczas sesji *Przemoc w szkole*, 28 listopada (wtorek), w godz. 11.15-13.00 w Sali Renesansowej.

Celem kampanii „Szkoła bez przemocy” jest przeciwdziałanie przemocy w polskich szkołach, przez zwiększenie świadomości problemu, zmianę postaw wobec przemocy, a także dostarczenie szkołom wsparcia oraz narzędzi, które skutecznie i systemowo zwalczałyby to zjawisko. Kampania skierowana jest do szerokiej opinii publicznej, szkół – uczniów, nauczycieli i rodziców oraz instytucji związanych ze szkolnictwem – m.in. przedstawicieli administracji, organizacji pozarządowych, środowiska naukowego.

Organizatorami kampanii społecznej „Szkoła bez przemocy” są Grupy Wydawnicze PolskaPresse oraz Orkla Press Polska, a współorganizatorem jest Fundacja Grupy TP.

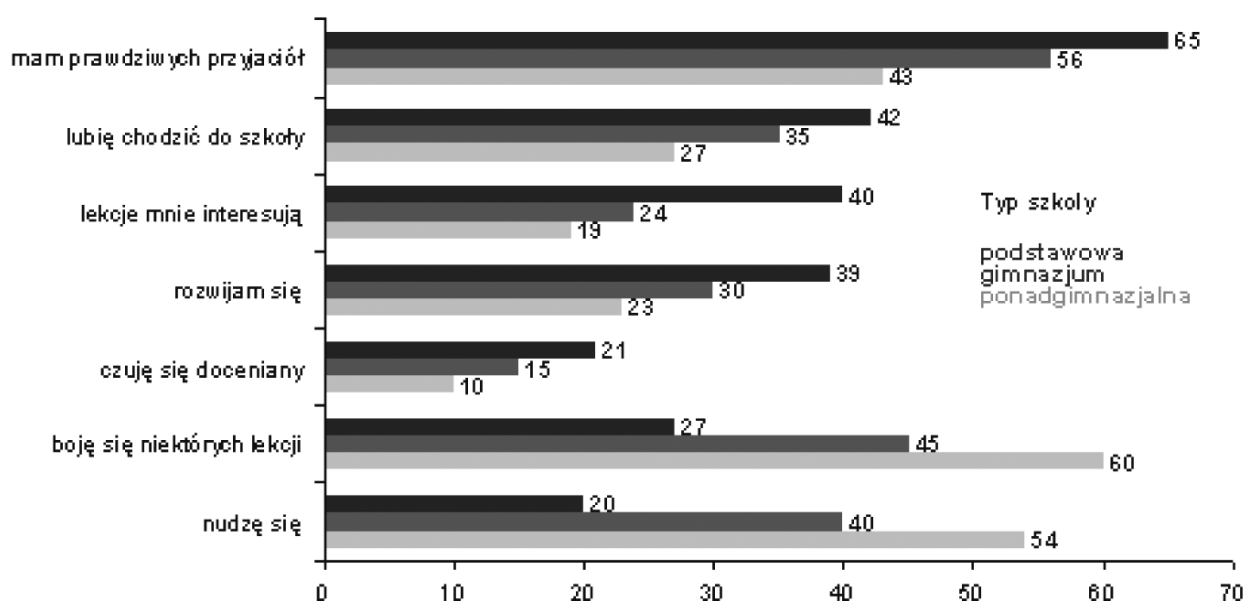
Raport z badań

Na potrzeby akcji zostały zrealizowane ogólnopolskie badania socjologiczne na próbie uczniów, nauczycieli i rodziców, których celem jest wszechstronna diagnoza zjawiska przemocy w szkołach. Badania zrealizowało Centrum Badania Opinii Społecznej w marcu 2006 roku.

Obraz polskiej szkoły

Wyniki badań pokazują, że w miarę upływu czasu, wchodzenia na coraz wyższe poziomy edukacji, uczniowie stają się coraz bardziej zniechęceni i wyobcowani. Coraz rzadziej interesują ich lekcje, rzadziej czują się doceniani i coraz mniej lubią chodzić do szkoły. Narasta też lęk przed lekcjami oraz poczucie nudy. Życie szkolne cechuje narastająca izolacja od szerszego otoczenia. Uczniowie coraz rzadziej informują o swoich problemach rodziców, a rodzice coraz rzadziej pojawiają się w szkole na wywiadówkach i dniach otwartych.

Syndrom wyobcowania (opinie uczniów, %)

Agresja w szkole

Najczęstszym przejawem agresji wśród uczniów jest przemoc słowna. 44% spośród badanych uczniów deklaruje, że w ciągu bieżącego roku szkolnego zdarzyło im się być obrażanym, na temat 31% koledzy rozpowszechniali szkodliwe kłamstwa (plotki); ponad 60% było świadkiem takich zachowań w stosunku do innych. Rzadziej dochodzi do agresji fizycznej: 8% uczniów przyznaje, że zostali pobici, 11% zostało przemocą zmuszonych do zrobienia czegoś, a 29% – potrąconych lub przewróconych. Jeszcze częściej uczniowie byli świadkami takich zdarzeń. Zdarzają się również kradzieże, wymuszenia pieniędzy oraz niszczenie własności osobistej. Na akty przemocy narażone są szczególnie pewne grupy uczniów: uczniowie zabiegający o dobre oceny i uznanie nauczycieli ("lizusy"), osoby, które gorzej sobie radzą ("fajtlapy") oraz uczniowie klas pierwszych.

Agresja pojawia się również w stosunkach między uczniami a nauczycielami. Nauczyciele są dość powszechnie odbierani jako "faworyzujący" jednych, a "gnębiący" innych. Uczniowie często wchodzi w spór z nauczycielem, ponieważ nie chcą pogodzić się z otrzymaną oceną. Ponadto, nauczyciele są często ignorowani i prowokowani, a uczniowie – obrażani werbalnie przez nauczycieli, wyrzucani z klasy czy straszeni.

Wyniki badań dowodzą, że podstawowym problemem polskiej szkoły jest jej izolacja od szerszego otoczenia ("szkoła zamknięta"), subiektywizm szkolnych ocen oraz narastające wyobcowanie uczniów z procesu edukacji.

Działania w ramach kampanii „Szkoła bez przemocy”

Pierwszy etap kampanii został zainaugurowany w kwietniu 2006 roku. Opierał się na kampanii medialnej, przedstawiającej problem agresji i przemocy w szkołach oraz sposoby przeciwdziałania temu zjawisku. Zakończył się ogłoszeniem **Kodeksu „Szkoły bez przemocy”**, który powstał przy współpracy Rady Programowej oraz partnerów merytorycznych. Kodeks zawiera standardy, jakie powinna spełniać i jakimi powinna kierować się szkoła, działająca na rzecz ograniczenia przemocy na swoim terenie.

Drugi etap kampanii jest realizowany w roku szkolnym 2006/2007, głównie na terenie placówek oświatowych. Szkołom, deklarującym chęć wzięcia udziału w kampanii, są udostępniane konkretne narzędzia oraz programy działania przeciwdziałające przemocy. Warunkiem przystąpienia do kampanii, jest zobowiązanie się do przestrzegania zasad „Kodeksu Szkoły bez Przemocy” oraz podejmowanie działań, zapobiegających agresji. Szkoły, które spełnią stawiane im wymagania, otrzymają tytuł „Szkoły uczestniczącej w kampanii Szkoła bez Przemocy”.

W trakcie całej kampanii w dziennikach regionalnych będą się ukazywać materiały, relacjonujące jej przebieg. Publikowane będą również przykłady dobrych praktyk ze szkół, biorących udział w akcji.

Kodeks „Szkoły bez przemocy”

1. Szkoła jest wspólnotą.
2. Wszyscy się szanujemy.
3. Wspólnie działamy przeciw przemocy.
4. Niczego nie ukrywamy.
5. Zawsze reagujemy.
6. Nauczyciel nie jest sam.
7. Uczniowie wiedzą, jak działać.
8. Rodzice są z nami.
9. Mamy sojuszników.
10. Nagradzamy dobre przykłady.

Akcja przebiega pod **Patronatem Honorowym Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej**

Ogólnopolska kampania przeciwko przemocy fizycznej wobec dzieci „Zobacz – Usłysz – Powiedz”

Zapraszamy na prezentację kampanii, która będzie miała miejsce podczas sesji plenarnej 28 listopada (wtorek), w godz. 9.00-10.45 oraz podczas sesji *Kampanie społeczne na rzecz ochrony dzieci przed krzywdzeniem. Od globalnych do lokalnych działań edukacyjnych i informacyjnych* – 28 listopada w godz. 14.00-15.30 w Sali Renesansowej.

W styczniu 2007 roku ruszy ogólnopolska kampania przeciw fizycznej przemocy wobec dzieci „Zobacz – Usłysz – Powiedz”, której głównym organizatorem jest Fundacja Dzieci Niczyje.

Każdy z nas może spotkać się z sytuacją, gdy wie, lub podejrzewa, że wobec dziecka stosowana jest przemoc fizyczna. Głównym celem kampanii „Zobacz – Usłysz – Powiedz” jest podniesienie wrażliwości dorosłych Polaków i zwiększenie ich zaangażowania w podejmowanie działań w przypadkach przemocy wobec dzieci.

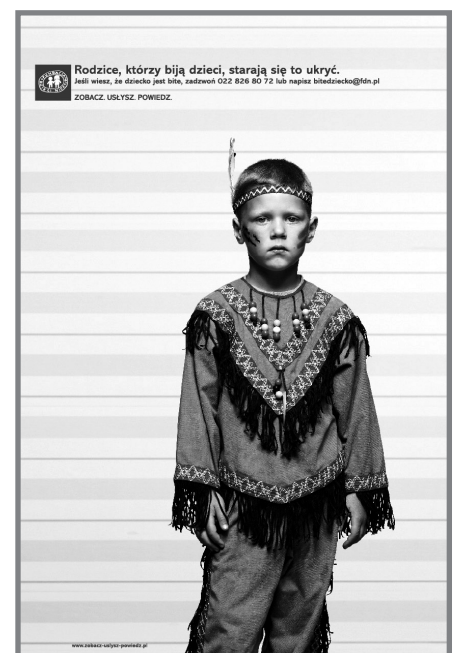
W ramach kampanii zostanie uruchomiona strona internetowa, na której wszyscy zainteresowani będą mogli odnaleźć odpowiedzi na pytania dotyczące problemu przemocy wobec dzieci (jaka jest skala i przyczyny zjawiska) oraz możliwości pomocy bitym dzieciom (gdzie zgłosić przypadki przemoc wobec dziecka, gdzie szukać pomocy).

Wszystkim, osobom, które chciałyby podjąć interwencję w sytuacji krzywdzenia fizycznego dziecka, zostanie udostępniony warszawski numer telefonu, gdzie przeszkolone osoby będą udzielały informacji na temat procedur prawnych i możliwości ochrony dziecka przed przemocą. Udzielane będą także informacje nt. możliwości uzyskania pomocy psychologicznej, prawnej, socjalnej etc.

Przekazy medialne kampanii „Usłysz – Zobacz – Powiedz”, przygotowane zostały non-profit przez agencję DDB Warszawa. Profesjonaliści pracujący w Fundacji Dzieci Niczyje zapewniają merytoryczne wsparcie kampanii oraz pomoc prawną i psychologiczną dla osób, które, wiedząc o przypadkach krzywdzenia dzieci i chciałyby podjąć interwencję. Bezpłatną powierzchnię reklamową w największych miastach Polski zaoferowała agencja AMS.

Zapraszamy wszystkie organizacje pozarządowe i inne instytucje z całej Polski do przystąpienia w charakterze partnera do kampanii. Zależy nam, aby wszyscy dorośli usłyszeli, że mają obowiązek chronić dzieci przed przemocą. Chcemy, by wiedzieli, jak to zrobić.

Kontakt: Karolina Lewandowska, koordynator kampanii: klewandowska@fdn.pl tel. (22) 616 16 69

Rodzice zastępczy. Miłość prawdziwa

Zapraszamy na prezentację kampanii, która będzie miała miejsce podczas sesji *Kampanie społeczne na rzecz ochrony dzieci przed krzywdzeniem. Od globalnych do lokalnych działań edukacyjnych i informacyjnych*, która odbędzie się 28 listopada w godzinach 14.00-15.30 w Sali Renesansowej.

**Ponad 20 tysięcy dzieci marzy, by dorastać w rodzinie.
Czy im się to uda – zależy także od Ciebie.**

W myśl Konwencji o Prawach Dziecka jednym z podstawowych praw dziecka jest prawo do wychowania w rodzinie.

"Rodzice Zastępczy Miłość Prawdziwa" to kampania z inicjatywy Departamentu do spraw Kobiet, Rodziny i Przeciwdziałania Dyskryminacji w MPiPS.

Ma ona na celu:

- pokazanie problemu jakim jest dorastanie kilkunastu tysięcy dzieci w instytucjonalnych domach dziecka
- kreowanie pozytywnego wizerunku rodzinnych form opieki.

www.rodzina.gov.pl

Zagrożenia dzieci w Internecie – profilaktyka, diagnoza, pomoc

Zapraszamy na sesję *Zagrożenie dzieci w Internecie – praktyka, diagnoza, pomoc*, która odbędzie się 28 listopada (wtorek) w godzinach 14.00-15.30 w Sali Rudniewa.

Fundacja Grupy TP wspiera bezpieczną edukację

Istotą działalności Fundacji Grupy TP jest pomoc najbardziej potrzebującym, w szczególności dzieciom i młodzieży. Prowadząc ogólnopolskie programy społeczne Fundacja wyrównuje szanse w dostępie do nowoczesnej edukacji, dba o bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w Internecie i wspiera utalentowanych młodych naukowców.

Największym programem edukacyjnym realizowanym przez Fundację Grupy TP jest **„Edukacja z Internetem TP”**. Uczestniczy w nim ponad 12 tysięcy szkół, w których uczy się prawie 4 miliony uczniów. Podstawowym celem programu jest zwiększenie dostępu do szerokopasmowego Internetu w polskich szkołach oraz promocja multimedialnego nauczania.

Program został zainaugurowany w 2004r. przez Telekomunikację Polską i jest kontynuowany i rozwijany przez Fundację Grupy TP. W ramach tego Programu szkoły podstawowe, gimnazja oraz szkoły ponadgimnazjalne uzyskują dostęp do Internetu w swoich pracowniach informatycznych na preferencyjnych warunkach. Równolegle Fundacja prowadzi szkolenia dla nauczycieli promujące pracę metodą projektu oraz zachęcające do wykorzystania Internetu jako narzędzia w prowadzeniu zajęć lekcyjnych.

Rok szkolny 2005/2006 został ogłoszony **„Rokiem Bezpiecznego Internetu”**. Szkoły otrzymały bezpłatnie pakiet e-bezpieczeństwo, czyli oprogramowanie zabezpieczające szkolne komputery przed wirtualnymi zagrożeniami, a blisko 2 tysiące uczniów wzięło udział w konkursie popularyzującym bezpieczeństwo w Internecie o nazwie „OK!internet”. Również realizowana od dwóch lat wspólnie z Fundacją Dzieci Niczyje kampania „Dziecko w sieci”, ma na celu promowanie wśród najmłodszych odpowiedzialnych postaw związanych z bezpiecznym korzystaniem z zasobów sieci. W ramach kampanii odbyło się 16 konferencji wojewódzkich oraz pikników dla dzieci, młodzieży i rodziców poświęconych tej problematyce.

„W swojej pracy na rzecz promocji nowoczesnych form edukacji nie pomijamy kwestii bezpieczeństwa. Nowoczesna edukacja to nie tylko nowoczesne narzędzia, ale również bezpieczeństwo w ich wykorzystywaniu. Dlatego tak cenna jest dla nas współpraca z Fundacją Dzieci Niczyje na rzecz upowszechnienia odpowiedzialnych postaw zarówno wśród dzieci jak i wśród nauczycieli” – powiedział Michał Dżoga, Prezes Fundacji Grupy TP.

Do tej pory dzięki Fundacji Grupy TP 150 nauczycieli z całej Polski uczestniczyło w szkoleniach z wykorzystania nowych technologii w edukacji.

300 szkół otrzymało granty na realizację ciekawych zajęć pozalekcyjnych z wykorzystaniem Internetu w ramach Akademii Szkoły Klasą w wysokości 1,5 tys. zł każdy, a 20 najciekawszych projektów spośród nich otrzymało dodatkowo 5 tys. zł na kontynuację projektów w kolejnym roku szkolnym.

Nauczycielska Akademia Internetowa to kolejna znacząca inicjatywa programu „Edukacja z Internetem TP”, realizowana wspólnie z Centrum Edukacji Obywatelskiej. Nauczyciele gimnazjalni otrzymali możliwość korzystania z kursów internetowych wprowadzających techniki informatyczne do projektów uczniowskich realizowanych w ramach lekcji matematyki, fizyki, języka polskiego, biologii, WOSu, historii, geografii i języków obcych. W pierwszej edycji kursów bierze udział ponad 300 nauczycieli z całej Polski.

Więcej informacji o programie na stronie www.fundacijagrupytp.pl.

Osoba kontaktowa: Zuzanna Rudnicka, Fundacja Grupy TP, tel.: 0 22 844 52 81

Bezprizorni

Zapraszamy na prezentację filmu *Bezprozorni* i spotkanie z reżyserką – Natalia Koryncką-Gruz, 27 listopada, w godzinach 18-19 w Sali Koncertowej.

Katia, Lena, Santa, Jula, Masza, Denis, Jura, Andrej, Misza, Stas – mają po kilka, kilkanaście lat. Uciekli z domów przed biciem, awanturami, głodem. W dzień wędrują ulicami Petersburga w poszukiwaniu jakiegoś zarobku lub możliwości kradzieży. Wieczorami, jak stado wróbli, zbiegają się wokół samochodu, z którego dobrzy ludzie podadzą im pierożki, kubek herbaty, ciepłą i czystą odzież. Nocują w piwnicach, na schodach, w kanałach, na strychach. Wąchają klej: po pewnym czasie widzą zjawy, później nie czują głodu i robi im się ciepło. Mówi się o nich bezprizorni – dzieci odtrącone. Znaczą to, że są pozbawione opieki, uczucia, możliwości kształcenia się, poczucia bezpieczeństwa. Niepotrzebne nikomu. Jeśli naruszą prawo, zostaną osadzone w milicyjnej izbie dziecka, potem skazane, przewiezione do szkoły specjalnej, następnie do specjalnej szkoły zawodowej. Jeśli ukończą ją przed upływem wyroku, czeka je pobyt w karnej kolonii.

W Petersburgu są tysiące bezprizornych. Podobnie w Moskwie i w innych miastach Rosji. Dopuszczają się nie tylko drobnych kradzieży. Odpowiadają także za grabieże, rozboje, zabójstwa. Ponoć bez trudu można wynająć kilkuletniego zabójcę. Problem narasta. Bezprizornych mogą być miliony, jak w przeszłości po wojnie domowej, a potem Ojczyźnianej. Problem usiłuje się łagodzić dwoma sposobami. Pierwszy to pomoc niesiona dzieciom przez organizacje społeczne pod egidą Rady Europy. Drugi – restrykcje, przymus, nadzór w miejscach odosobnienia.

Realizatorka filmu towarzyszy dzieciom z kamerą na ulicach, w ich noclegowniach, w miejscach, w których próbuje im się pomóc, w izbie dziecka, areszcie, w szkole specjalnej i kolonii karnej. Rejestruje ich wypowiedzi. Rejestruje wypowiedzi ludzi, którzy z własnej woli próbują łagodzić los małych bezdomnych, i tych, którzy zajmują się ich sprawami instytucjonalnie.

Reżyseria: Natalia Koryncka-Gruz

Scenariusz: Natalia Koryncka-Gruz, Lidia Ostałowska

Zdjęcia: Piotr Trela

Film dokumentalny, Polska 1997

Źródło: www.tvp.pl

Natalia Koryncka-Gruz

Reżyser, producent, scenarzysta. Ukończyła Wydział Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego i Reżyserię w PWSFTviT w Łodzi. Za film absolutoryjny „1 – 1” dostała osiemnaście nagród na międzynarodowych festiwalach filmowych. Autorka wielu filmów dokumentalnych (m.in. „Krótki film o Krzysztofie Kieślowskim”, „Zbig – Zbigniew Rybczyński”) oraz teatrów telewizji („Mały książę”, „Gra kłamstw”, „Złodziejki chleba”). Za film fabularny „Amok” otrzymała nagrodę za debiut na Festiwalu Filmowym w Gdyni.

Kalendarium prac Ministerstwa Sprawiedliwości na rzecz ofiar przestępstw

1999

- Rozpoczęcie przez Ministerstwo Sprawiedliwości prac związanych z upowszechnieniem praw pokrzywdzonych oraz nawiązanie współpracy z organizacjami pozarządowymi zajmującymi się ofiarami przestępstw.
- Opracowanie **Polskiej Karty Praw Ofiary**.
- Międzynarodowa Konferencja na Rzecz Ofiar Przestępstw, przyjęcie i podpisanie przez jej uczestników Polskiej Karty Praw Ofiary.
- Rozpowszechnianie uprawnień pokrzywdzonego przez:
 - wydanie i dystrybucję Polskiej Karty Praw Ofiary
 - wydanie plakatów i kalendarzy z uprawnieniami pokrzywdzonych

2000

- Sesja **"22 Lutego – Europejskim Dniem Ofiar Przestępstw"** pod tytułem **„Policja a ofiara przestępstwa”**; uchwała uczestników nt. ogłoszenia w Polsce dnia 22 lutego Dniem Ofiar Przestępstw przesłana do Zgromadzenia Narodowego RP
- Zarejestrowanie Ogólnopolskiego **Forum na Rzecz Ofiar Przestępstw**.
- Sesja **"Prokurator a ofiara przestępstwa"**.
- Sesja **"Sędzia a ofiara przestępstwa"**.

2001

- Zmiana regulaminu prokuratorskiego i wprowadzenie obowiązku wręczenia pokrzywdzonemu pisemnej informacji o przysługujących mu podstawowych prawach i obowiązkach w procesie
- Sesja **"Adwokat a ofiara przestępstwa"**.
- II Międzynarodowa Konferencja na Rzecz Ofiar Przestępstw.
- Wytyczne Prokuratora Generalnego dotyczące działań prokuratorów na rzecz pokrzywdzonych.
- Szkolenia „Poszanowanie godności ofiar przestępstw”, we współpracy z Ogólnopolskim Forum na Rzecz Ofiar Przestępstw.
- Sesja **"Poradnictwo prawne i obywatelskie"**.

2002

- **22 luty – Międzynarodowy Dzień Ofiar Przestępstw "Zapobieganie – jak pomóc sobie samemu w sytuacji zagrożenia"**
- **24-28 luty – Tydzień bezpłatnego poradnictwa prawnego.**
- Sesja **"Dziecko pod parasolem prawa"**.
- Sesja **"Dla ofiar przestępstw – pomoc lokalna, program ogólnopolski"**.

2003

- Dystrybucja publikacji **„Poszanowanie godności ofiar przestępstw"**.
- Sesja **"Sytuacja ofiar przestępstw w Polsce dzisiaj i jutro – stan faktyczny i pożądane kierunki zmian"**
- Projekt ustawy o państwowym funduszu kompensacyjnym dla ofiar przestępstw popełnionych z użyciem przemocy przygotowany przez prof. Ewę Bieńkowską

2004

- **22 luty** – sesja „**Rok 2004 Rokiem Dzieci – Ofiar Przestępstw**”
- Sesje dla sędziów, prokuratorów i policjantów „**Sprawiedliwość naprawcza a mediacja**”.
- Wydanie broszury dla sędziów i prokuratorów „**Mediacja w polskim prawie karnym**”.
- I Ogólnopolska Konferencja „**Pomoc dzieciom – ofiarom przestępstw**”

2005

- **22 lutego** – sesja „**Rok 2005 Rokiem Sprawiedliwości Naprawczej**”
- **21 – 25 lutego** – Tydzień dla Ofiar Przestępstw
- Wydanie broszury dla sędziów rodzinnych „**Mediacja w sprawach nieletnich**”
- Konferencja „**Mobbing i jego znaczenie dla pracowników i pracodawcy**”
- Powstanie **Społecznej Rady ds. Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów**.
- Konferencja „**Mediacje rodzinne: stan obecny i pożądane kierunki zmian**”.
- Wejście w życie ustawy o państwowej kompensacie przysługującej ofiarom niektórych przestępstw umyślnych.
- Konferencja „**Sprawiedliwość naprawcza w praktyce**”
- II Ogólnopolska Konferencja „**Pomoc dzieciom – ofiarom przestępstw**”

2006

- Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie utworzenia Zespołu do Spraw Opracowania Krajowego Programu na Rzecz Ofiar Przestępstw
- **22 lutego** – sesja „**Opiekun ofiary i jego rola w interdyscyplinarnej sieci pomocy ofiarom przestępstw**”
- **22 lutego – 1 marca** – Tydzień Ofiar Przestępstw
- Pierwsze posiedzenie Międzyresortowego Zespołu do Spraw Opracowania Krajowego Programu na Rzecz Ofiar Przestępstw
- III Ogólnopolska konferencja „**Pomoc dzieciom – ofiarom przestępstw**”

Kalendarium wybranych działań Fundacji Dzieci Niczyje na rzecz pomocy dzieciom – ofiarom przestępstw

2002

- Wydanie poradnika przesłuchiwania dziecka-ofiary wykorzystywania seksualnego – „**Przesłuchanie i diagnoza małego dziecka**” (książka + kaseta video) oraz książeczki dla dzieci „**Idę do sądu**”, której celem było przygotowanie dziecka do uczestniczenia w rozprawach sądowych.

2002-2003

- Realizacja programu „**Dziecko pod parasolem prawa**” pod patronatem Ministra Sprawiedliwości oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. W ramach programu w ośmiu województwach Polski Fundacja wraz z lokalnymi partnerami zorganizowała konferencje oraz cykle szkoleń dla profesjonalistów uczestniczących w procesie interwencji prawnej – sędziów, prokuratorów, policjantów i biegłych sądowych.

2003

- Inauguracja działalności **Centrum Pomocy Dzieciom „Mazowiecka”** – placówki oferującej dzieciom-ofiarom przestępstw przyjazne warunki przesłuchań prokuratorskich i sądowych oraz opiekę terapeutyczną i prawną. Centrum zostaje objęte patronatem przez Ministra Sprawiedliwości.
- Organizacja w Warszawie **IX Europejskiej Konferencji International Society for Prevention of Child Abuse & Neglect (ISPCAN)** na temat „Interdyscyplinarna pomoc dzieciom krzywdzonym”. W konferencji wzięło udział ok. 700 profesjonalistów z 70 krajów, w tym 200 z Polski.
- Wydanie publikacji dla profesjonalistów i dla opiekunów dzieci na temat pomocy dzieciom, które uczestniczą w procedurach prawnych: broszury „**Gdy dziecko jest świadkiem w sądzie**” oraz 6 numeru kwartalnika „Dziecko Krzywdzone” – „**Dziecko jako świadek w procedurach prawnych**”.

2004

- Inauguracja ogólnopolskiej kampanii „**Dziecko – świadek szczególnej troski**” adresowanej do prokuratorów, sędziów, policjantów, biegłych psychologów i polityków. Kampania organizowana była wraz z Ministerstwem Sprawiedliwości z okazji ogłoszenia roku **2004 Rokiem Dzieci Ofiar Przestępstw**. W ramach kampanii wydano plakat i ulotki „Wysoki sędzie boję się”, które wraz z innymi specjalistycznymi publikacjami na temat ochrony dzieci–świadków były dystrybuowane we wszystkich sadach, prokuraturach i komisariatach policji w kraju.
- Uruchomienie w Centrum Pomocy Dzieciom „Mazowiecka” **Klubu Biegłego i Klubu Kuratora**. Spotkanie obu klubów adresowane są do profesjonalistów pracujących z dziećmi-ofiarami przestępstw. Służą ich rozwojowi zawodowemu i możliwości wymiany doświadczeń.
- Organizacja wraz z Ministerstwem Sprawiedliwości i Urzędem m. st. Warszawy **I Ogólnopolskiej Konferencji „Pomoc dzieciom – ofiarom przestępstw”**, w której uczestniczyło 600 profesjonalistów z całej Polski.

2005

- Opracowanie i wydanie materiałów pokonferencyjnych w formie 10 numeru kwartalnika „Dziecko Krzywdzone” pod tytułem **„Pomoc dzieciom – ofiarom przestępstw”**.
- Opracowania i wydanie broszury **„Pomoc dzieciom wykorzystywanym seksualnie. Poradnik dla nauczycieli i opiekunów dziecka”**.
- Organizacja wraz z Ministerstwem Sprawiedliwości i Urzędem m. st. Warszawy II Ogólnopolskiej Konferencji „Pomoc dzieciom – ofiarom przestępstw”.

2006

- Rozpoczęcie na terenie Warszawy pilotażowego programu **„Opiekun dziecka-ofiary przestępstwa”** pod patronatem Ministra Sprawiedliwości i Rzecznika Praw Obywatelskich.
- Przygotowania do realizacji programu **„Opiekun dziecka-ofiary przestępstwa”** na terenie kolejnych trzech miast: Białegostoku, Grudziądza i Szczecina we współpracy z partnerskimi organizacjami pozarządowymi.
- Koordynacja przygotowań przez organizacje partnerskie z Bułgarii, Litwy i Łotwy realizacji kampanii „Dziecko-świadek szczególnej troski” na terenie tych krajów, w ramach programów AGIS i „Childhood without abuse”.
- Organizacja wraz z Ministerstwem Sprawiedliwości i Urzędem m. st. Warszawy III Ogólnopolskiej Konferencji „Pomoc dzieciom – ofiarom przestępstw”.

Kwartalnik "Dziecko krzywdzone" adresowany jest do praktyków, pracowników naukowych i studentów, zainteresowanych szeroko rozumianą problematyką krzywdzenia dzieci.

Więcej informacji na stronie internetowej
Fundacji Dzieci Niczyje - www.fdn.pl